

ΠΑΡΑΜΥΘΙ

Μία μέρα στη χώρα κάτω από τη γη την Ιωσινόπολη ζούσαν πάρα πολύ μικρά πλασματάκια που τα έλεγαν μικρόβια. Αυτά τα μικρόβια ήταν σαν ήρωες, άλλα ήταν καλά και άλλα ήταν κακά αλλά πολύ πολύ κακά μικρόβια. Ας πούμε ότι το κάθε μικρόβιο είχε τη δύναμη να κάνει κακό στους ανθρώπους και στα ζώα.

Τα καλά Μικρόβια κάθε φορά που βαριόντουσαν έπαιρνα το διαστημικό τους αεροπλάνο και πήγαιναν σε μια χώρα και αγκάλιαζαν τους ανθρώπους: Στην μύτη αυτό το μικρόβιο λεγόταν Μπουκομίτσα, στο στόμα Βήξος, στα αυτιά ο ωτιτιδάκις, στην κοιλιά η πονοκοιλίτσα, στο κεφάλι η πονοκεφαλίτσα και πολλά άλλα μικρόβια. Τα κακά Μικρόβια ήταν ο Η1Ν1, ο Στρεπτοκοκκάκις, ο καρκίνιος ο Λευχαιμίακις και άλλα πολλά. Αλλά μια μέρα βροχερή του Δεκεμβρίου όλα άλλαξαν. Ήρθε ένα μικρόβιο με 1 Άλογο και μια κορόνα. Τον έλεγαν Κορονοϊό. Από εκείνη την ημέρα ο Κορονοϊός έγινε βασιλιάς της Ιωσινόπολης. Επειδή οι Άνθρωποι δεν αγαπούσαν τα μικρόβια, τον Κορονοϊό τον νευρίαζε αυτό και αποφάσισε να ανεβεί μόνος του στη γη με τη Βασιλική του άμαξα και να σπείρει μια μεγάλη πανδημία. Σε λίγες μόνο μέρες έγινε ο πιο γνωστός βασιλιάς της γης, πέρασε από Κίνα, από Ιταλία, από Ισπανία, από Αμερική και από όλες τις χώρες του κόσμου. Κάθε φορά που περπατούσε ο Κορονοϊός η γη ετρέμε από τον φόβο της. Ήταν τόσο μεγάλος και τόσο τρανός που κάθε μέρα σκότωνε χιλιάδες ανθρώπους. Οι άνθρωποι μόνο που άκουγαν το όνομα του έτρεχαν να κρυφτούν μέσα στα σπίτια τους.

Η γη κατέβασε ρολά. Το χαμόγελο του ήλιου έσβησε, τα αστέρια σταμάτησαν να λάμπουν. Το φεγγάρι πάντα λυπημένο. Έτσι λοιπόν η γη έγινε μια τεράστια αγκαλιά για να νικήσουν τον Κορονοϊό. Ένωσαν τα χέρια τους, τις γνώσεις τους, τις ψυχές τους και είπαν όλοι με μια φωνή ας σκοτώσουμε αυτόν τον βασιλιά. Ας μείνουμε σπίτι μας, ας φοράμε όλοι γάντια και μάσκες. Περιμένουμε όλοι το ζεστό χαμόγελο του ηλίου να κάψει τον Κορονοϊό και να ζεσταίνει τις καρδιές όλων μας. Εύχομαι ο Κορονοϊός να πάρει σύντομα το διαστημικό του αεροπλάνο και να πάει από εκεί που ήρθε.

Τέλος.